

Citi interesanti objekti

58. Baltā kāpa. Lielupes labajā krastā, netālu no Bullu- pes 18. gadsimta vidū izveidojās 15 – 17 m augsts kāpas atsegums. Baltā Kāpa ir viens no skaistākajiem aizsargājo- niem dabas objektiem Jūrmalā.

59. Melležu estrāde. Estrāde celta 1930. gadā vēstu- riskajā Melležu parkā, kur jau 19. gadsimtā notika koncerti. Melležu estrāde ir viena no pēdējām divām akustiskajām koka gliemežnīcām visā Baltijas reģionā. 2014. gadā šajā vietā atklāts tēlnieka Kristapa Gulbja vides objekts "Raina priedes", kas veidots no nerūsējošā tērauda loksnēm, kurās iegravēti Raina dienasgrāmatu fragmenti.

60. Raina priedes. Dzejnieka Raina iecienītā atpūtas un darba vieta, kurai viņš veļlījis dzejoļi "Lauztās priedes". Lai- kā no 1903.–1905. gadam dzīvojis Ponka prospektā 61, dzejnieks Rainis bieži apmeklēja kāpu, sēdējis priežu paēnā un dzejojis. Kopš dzejnieka simtgades 1965. gadā, te ik rudenī notiek dzejas dienu sarīkojumi. 2014. gadā šajā vietā atklāts tēlnieka Kristapa Gulbja vides objekts "Raina priedes", kas veidots no nerūsējošā tērauda loksnēm, kurās iegravēti Raina dienasgrāmatu fragmenti.

61. Slokas luterāņu baznīca. Jūrmalas pilsētas vecā- kais dievnams tika celts no 1851. līdz 1854. gadam. Pā- reizējā dievdarbā ēka ir no 1903. gada, arhitekts Vilhelms Boksofs. Baznīcā ir šādi kultūrvēstures pieminekļi: Valkera firmas ērģeles ar tālskaņas ierīci, 18. gadsimta gleznojumi uz ērģeļu lukatām, vitrāžas, altārglezna "Golģāta", piemiņas plāksne Pirmajā pasaules karā kriušajiem sločeniekiem. Tā kā pirmā luterāņu baznīca Slokā uzcelta jau 1567. gadā, Slokas baznīca aptuveni 322 gadus apkalpoja luterāņus visā Jūrmalas teritorijā, sākot ar Bulliem un beidzot ar Kaln- ciemu un zvejnieku ciemiem. Tikai 19. gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā iedzīvotāju ērtības labad tika uzceltas Bulduru (1889), Kēmeru (1897) un Dubulti (1909.) bazni- cas. *Raiņa iela 4.*

Kēmeri

37. Kēmeru dzelzceļa stacija. Pirmā stacijas ēka celta 1877. gadā līdz ar dzelzceļa līnijas "Rīga – Tukums" atklāšanu. 1911. gadā ieviesa tiešo vilcienu satiksmi "Maskava – Kēmeri", bet 1912. gada vasarā no dzelzceļa stacijas līdz Jaunkēmeru pludmalei atklāja elektrisko tramvaja līniju, kas darbojās līdz 1915. gadam. Pēc kara, 30. gadu sākumā Kēmeros neilgu laiku kursēja dzelztramvajs. Atiēlā redzamā dzelzceļa stacija, kas celta 1922. gadā pēc arhitekta Artūra Mēdliņģera projekta, ar nelielām izmaiņām saglabājusies līdz mūsdienām.

38. Kēmeru luterāņu baznīca. Kēmeru Evāņģēliski luteris- kā baznīca 1897. gadā bija pirmā mūra ēka Kēmeru kūrortā. Baznīca celta historisma arhitektūras tradīcijas pēc inženiera Heinriha Šēla projekta. Ar Kēmeru kūrorta ārsta F. Berga un R. Polmaņa gādību tās būve pabeigta 1898. gadā. Baznīcas cel- niecība izmaksājus 17 000 rubļu. Baznīcā apskatāma latviešu mākslinieka Indriķa Zebeniņa altārglezna "Kristus izdziedina slimos" un piemiņas plāksne Latvijas brīvības cīņās kriušajiem Kēmeru iedzīvotājiem. *A. Upīša iela 18.*

39. Sv. Pētera – Pāvila pareizticīgā baznīca. Baznīca celta 1893. gadā. Tā ir centriska krusta kupola koka baznīca ar zvani torni, veidota historisma stilistikā. Ziemeļkrievijas koka baznīcu arhitektūras formās. Tās laika pazīstamais arhitekts Vla- dimirs Lunsks bez maksas veica arhitektūras projekta izstrādi, tāmes aprēķināšanu un būvniecības dokumentācijas sagatavo- šanu. Viņa vadībā celtniecības darbi tika veikti arī ar kvalitatīvi un dievnamā tiek uzskatīts par labāko arhitekta būvdarbu. Baz- nīcas interjerā saglabāts mākslas piemineklis. Šī ir vecākā Kēme- ru baznīca, kas pēc nostādīes ir celta no koka bez nevienas dzelzs naglas. *Katedrāles iela 1.*

40. Mīlesības saliņa. Viens no Kēmeru parka izteiksmīgā- kajiem objektiem meklējams uz Vēršupītes kanāla noslēgumā izveidotās mēkslīgās saliņas. Jau kopš 19. gadsimta beigām te atradās kokaizstrādumu bagāgie priekšpaviljoni, kas nopo- stīts pirmā pasaules kara laikā. Tagadējā klasicisma tradīcijas veidotā mūra rotunda uzcelta 1928. gadā pēc arhitekta Frid- riha Skujiņa projekta. Te atradās kafijas paviljons, kur kūrorta viesiem piedāvāja bezalkoholiskus dzērienus, tēju un kafiju ar uzskaidām un izklāidei bija uzstādīts radio. Padomju laikā pie "Mīlesības saliņas" notika bērnišas svētki.

41. Kēmeru kūrorta parks. Kēmeru ainavisko parku ar lūkumota celinju tīklu gar Vēršupīti projektēja un 1839. gada sākā veidojis Rīgas daiļdārznieks Kārlis Heinrihs Vāgners. Parka veidošanās un attīstība turpinājās nākamās simts gados. Pēc Kēmeru viesnīcas uzcelšanas 1936. gada, tās rietumu pusē izveidoja simetrisku parteri ar zālieniem, puķu stādījumiem un celiņiem. Pastāvīgas parka tika uzskatītas par vienu no slimnie- ku atveseļošanās priekšnoteikumiem. Pārī Vēršupītei izveidoī vairāki tilpni, kuriem doti nosaukumi: "Napūti", "Kaprižu", "Muzikālais" u. c. Kēmeru parks ir senākais un apjomā lielākais publiskais dārzs Latvijā ārpus Rīgas. 20. gadsimta 30. gados parka celinju kopgarums sasniedza 15 km, bet pa Vēršupīti un kanāliem bija iespējams braukt ar nelielām laivām.

42. Piemineklis Kēmeru kūrorta dibinātājiem un di- rektoriem. 1861. gadā atklātais piemineklis velīts Kēmeru kūrorta dibinātājiem un direktoriem (galvenājam ārstiem). At- rodas netālu no Mīlesības saliņas un ir veidots kā koka stum- brs, ko apvīj čūska. Uz pieminekļa izvietoti kūrorta vadītāju vārdi, kas iegravēti baltās plāksnītēs. Igaļā pastāvēšanas laikā kolkaikmens piemineklis vairākkārt pārvēidots.

43. Ūdenstornis. 42 metrus augstā būve (augstākā Kēme- ros) ir Latvijas industriālā mantojuma sastāvdaļa, valsts nozi- mes piemineklis, uzcelts 1929. gadā, arhitekts Fridrihs Skuij- ūdenstornis, kas pēc izskata atgādina būku atrodas blakus sa- valaik populārajai Kēmeru viesnīcai, ko dēvēja arī par "balto kuģi". Torni atradās sērūdens rezervuārs un dzeramā ūdens re- zervuārs 100 m3 tilpumā. Līdz Otrajam pasaules karam torņa augšējā platformā bija ierīkots skatu laukums. Kūrorta viesi šeit no 42 metru augstuma aplūkoja Kēmeru apkārtni.

44. Kēmeru viesnīca. Uzcelta 1936. gadā, arhitekts Eizēns Laube. "Baltais kuģis" vai "baltā pils", kā dēvēja šo viesnīcu, bija viena no grandiozākajām un modernākajām viesnīcām Baltijas valstīs, izcila Latvijas brīvvalsts laika būve. Tā bija celta par valsts līdzekļiem un izmaksāja 2,5 miljonus lotu. Pirmajā stāvā iekārtotie ūdensdziniecības kabineti nodrošināja ār- stnieciskos pakalpojumus Kēmeros visa gada garumā. Stilistiski Kēmeru viesnīca ir viens no spilgtākajiem neoklasicisma paraugiem Latvijas būvmākslā. Lai piesaistītu ārvalstu tūristus, 1937. gadā un 1939. gadā Kēmeros sarīkoja starptautiskus šaha turnīrus, kas bija lielākais notikums Jūrmaloj sporta dzīvē starp- kuru periodā. Padomju laikā ēka ierīkoja sanatoriju "Kēmeri", kurā izmantoja modernu medicīnisko aparāturu un jaunākās ārstniecības metodes. 1992. gadā te tika filmēta režisores Adas Neretnieces filma "De Granāšnu ģimenes noslēpumi" pēc Onorē de Balzaka romāna "Pamāte" motīviem, bet 2000. gadā - režisora Aigara Graubies filmā "Baiga vasara".

45. Sēravota paviljons un sēravots "Kīrzaciņa". Šis ir viens no pazīstamākajiem Kēmeru kūrorta objektiem jau kopš 20. gadsimta sākuma. Lapene uzcelta pie avota, kurš pēc skaita bija jau sestais 19. gadsimta beigās atklātais sēravots Kēmeros. Pasākio to ir vairāk kā divdesmit. Paviljons savu izskatu no būsīni mainījis, bet kīrzakas skulptūra izveidota tikai 1949. gadā (tēlnieks Juris Bajārs). 20. gadsimta sākumā avotu rotāja skulpturālā grupa - zēns uz delfīna, kuru nopostīja Pirmā pa- saules kara laikā. Starpkaru periodā avots tecēja no delfīna atvērtās mutes, kas bija vienīgā saglabājusies skulptūras daļa.

46. "Meža māja". Ēka uzcelta 1933. gadā un agrāk bija pazīstama kā restorāns "Jautrais Ods", kas saviem viesiem piedāvāja izsmalcinātas maltītes un dažādas izklāides - dejas un kabare programmas. Arhitekta Fridriha Skujiņa projektētā būve ar nīedru jumta segumu ir viena no spilgtākajām nacio- nālā romantisma celtnēm Latvijā. 1951. gadā šajā ēkā ierīkoja bērnu sanatoriju "Meža māja", kas darbojās vēl 20. gadsimta 90. gadu sākumā. 1997. gadā pēc Kēmeru Nacionālā parka nodibināšanas "Meža māja" kļuva par parka administrācijas centrālo ēku. 1979. gadā šeit tika filmēti kadri režisora Igora Masļepikova filmai "Šerlocka Holmsa un doktora Vatsona pie- dzīvojumi".

Piekļūšana no Tūristu ielas. T. +371 67730078.

47. Kēmeru Sv. Jāņa Krīstīfāja Romas katoļu baznī- ca. Historisma stila celne uzcelta 1899. gadā un ir jaunākā no Kēmeru baznīcām. Tā būvēta tradicionālajās Jūrmalas koka ar- hitektūras formās - koka vienjoma celtnē ar torni un historisma arhitektūrai raksturīgām detaļām. Materiālus un līdzekļus bazni- cas celšanai sagādājis kņazs Bogdāns Oginskis. Otrajā pasaule- kas karā laikā dievnamā tika pārvērst par lazareti un zirgu stalli. *Sēravota iela 10.*

48. Kēmeru fireļa laipa. Lielais Kēmeru firelis ir viens no lie- lākajiem sūnu purvīm Latvijas piekrastē. Tā platība ir 5000 ha un vecums ap 8000 gadu. Tam ir raksturīgs iegarenu ezeriņu jeb akaču labirints, kas tam piešķir īpašu ainaviskumu. Tīrelā laipa ir būvēta no koka dēļiem, tās kopējais garums ir 3,4 km. Taku veido divi apli, kas izvietoti līdzīgi kā astotieklis. Līdz ar to ir ie- spēja izvēlēties tuvāko, "mazo" apli 1,4 km, vai iel visu maršrutu pilnībā. Lielākajā aplī ir izbūvēts skatu tornis. Augstajā purvā var redzēt tādus augus, kādi neaug nekur citur, piemēram, kukai- nēdāju augu - raseni. Mēģinot to ierodzīt laipas malā, ņemiet vērā, ka augs ir neliels - 3-5 cm augsts. Eļāj par laipu parasti iz- dodas ierodzīt arī dažādus putnus - mazi pelēki putniņi, kas čī- vina priedīšu galotnēs, vistieckām ir koku cīpste. Laipas tuvumā mīt baltās cīelavas. Rudenīs tālūmā bieži var dzirdēt dzērves.

49. Melnalkšņu dūmbrāja laipa. Melnalkšņu dūmbrāja laipa atrodas Kēmeros, aiz nacionālā parka administrācijas un informācijas centra "Meža māja" ēkas. Staigājot pa koka lai- pām var iepazīt Joti mitru, dabisku lapu koku mežu – melnalkšņu dūmbrāji. Takas garums ir 0,6 km. Labākais laiks takas apmek- lēšanai ir pavasaris, kad apkārtnē mežu applūdinā Vēršupītes ūdeni un zied pureses. Laipa ir piemērota putnu, īpaši dzeņu, vērošanai. Dūmbrāja laipa ir savienota ar Meža taku, kas ved pa Kēmeru vēsturiskā kūrorta parka celiņiem un iepazīstina ar reti sastopamu, krāšņu un bagātīgu lapu koku mežu – ozolu garšu. Takā ir izvietoti stendi ar informāciju par dažādām koku sugām. Takā ir piemērota bērnu rotaļiem un apmeklētājiem ra- tīkšķēšanai.

50. Skolas ezera dabas taka un skatu tornis. Taka gar ūdensputniem bagātā ezera krastiem vijas caur dažādiem me- žiem - tā sākas un beidzas pie Slokas ezera, kur atbraucējus sagaida automašīnu stāvlaukums, piknīka vieta un 7 m augsts peldošs skatu tornis. Pastaigājoties pa taku, iespējams redzēt vairākus interesantus objektus – mitros mežus pie Vēršupītes, sēravotu pie Slokas ezera, lielo akmeni, kā arī vairākus purva ezerus. Celā pa taku var pārbaudīt savu fizisko formu, izmēģinot dažādus sporta elementus: šūpoles, staigāšanu pa šauru koku, kāpelēšanu un citus. Uzskāpiot skatu torni, var nodoties putnu vērošanai Slokas ezerā. Taku ieteicams apmeklēt vēlā pavasa- rī, vasarā un rudenī (agrā pavasarī un vēlā rudenī taka var būt applūdots). Slokas ezerā līgzdo vairākus aizsargājamos putnu sugas un tā ir nozīmīga migrējošo putnu atpūtas vieta. Tāpēc Slokas ezers ir laba putnu vērošanas vieta, īpaši pavasarī un rudens putnu migrācijas laikā. Ezera krastā ir novietots peldošs 7m augsts skatu tornis, no kura pārskatāms viss ezers. Pie skatu torņa at- rodas sēravots, kas izplūst ezera krastā. Slokas ezerā ir atļauta maķķērēšana.

Bulduri un Lielupe

51. Bulduru luterāņu baznīca. Celta 1889. gadā kā Dubulti luterāņu baznīcas filiāle kūrvienu apkalpošanai, ar- hitekts Hermanis Hilbigis. Kieģeļu mūra neapmesta celtnē ar centrālo torni. Agrāk pazīstama kā "Waldkapelle" (Meža kapela). Pēc Otrā pasaules kara, no 1953. līdz 1992. gadam baznīcas ēkā atradās Latvijas Valsts kinofotofonodokumu arhivs, radikāli izmainot baznīcas interjeru. Pēc ēkas nodo- šanas Bulduru draudzei 20. gadsimta 90. gadu beigās, tika uzsākti remontdarbi un daļēji atjaunots baznīcas interjers. *Kr. Barona iela 6. T. +371 67755801.*

52. Jūrmalas mākslinieku nams. Šī ir telpa, kas pilnībā atvēlota mākslai un radošajiem procesiem. Bez divām izstāžu zālēm te darbojas folkloras kopa, bērnu zīmēšanas izstāžu aušanas studija, kuras dalībnieki interesentiem labprāt parā- dīs un atklās savus amata noslēpumus. Jūrmalas mākslinieku nama ēka celta 1920. gadā un kā arhitektūras piemineklis sevi iemieso Jūrmalas koka būvniecības labāko tradīciju esen- ci. Savukārt, nama izstāžu zālēs mājvieta vārds maksā izstā- des un skatītājus ieinteresē mākslas akcijas, padarot Māks- linieku namu par svarīgu pieturas punktu ikvienam radošā me- klētajam.

Muizas iela 6. T. +371 67752472.
Atvērts: Otrd.–Svētd. plkst. 12.00–19.00, Sestd. 12.00–16.00. Ieeja bez maksas.

53. Bulduru dendroloģiskais parks. 1910. gadā par dārzkopju saziēdotajiem līdzekļiem Bulduros nodibāja pir- mo dārzkopības skolu Latvijā. Tā izvietota Bulduru muizas vēsturiskā centra teritorijā. Skolas vajadzībām 1911. gadā tika uzcelta pirmā skolas ēka, arhitekts Aleksandrs Vanags. Līdz Pirmajam pasaules karam skolā bija izveidota paraugsaim- niecība, kur augu dārzos bija piekoptas vairāk nekā 200 da- žādas augļu koku šķirnes, šeit audzēja arī burkānus, tomātus un kukurūzu. Atiēlā redzamā ēka ir 1989. gadā celtais jau- nais mācību korpus. Skolas teritorijā atrodas dendroloģiskais parks, kurā var apskatīt dažādas koku un ziedu šķirnes, kā arī iepazīties ar daudzām ziedu un koku sugu kolekcijām. *Bulduru Dārzkopības vidusskola, Viestura iela 6. T. +371 67753135, www.bulduri.lv*

54. Livu Akvaparks. Ziemeļeiropas lielākā slēgtā tipa ak- vaparka trīs stāvos ir izvietotas vairāk kā 20 dažādas slidnes, vairāk kā 10 dažādu dziļumu un lielumu baseini, atrakcijas bērniem, SPA komplekss ar pirtīm, auksto baseinu, sāls istabu, burbulvannām, gaisa un zemūdens masāžas iekārtām, kā arī ādīnāšanas pakalpojumu sniegšanas vietām un bērnu ūdeni. Atrakciju starta tornis sasniedz 7 stāvu ēkas augstumu. Parka platība ir 11 000m², vasarā atvērta papildus vasaras zona 7 000m².

Viestura iela 24. T. +371 67755636, www.akvaparks.lv

55. Lielupes dzelzceļa stacija. 1913. gadā uzcelā Lie- lupes dzelzceļa stacijas ēku Bullu muizas saksaimnieku, zvej- nieku un atpūtnieku apkalpošanai, kā arī jauno vasarnīcu attīstībai. Līdz 1932. gadam to sauca par "Bulliem", tāpat kā apkārtnē rajonu. Tā ir viena no vecākajām Jūrmalas koka dzelzceļa staciju ēkām, kas saglabājusies un joprojām funk- cionē. 1970. gadā te tika uzņemta Latvijas PSR televīzijas spēlfilma "Šūpoles", režisors Rostislavs Gorjajevs, bet Lielupes pludmalē 1939. gadā filmēti kadri Latvijas pilnmetrāžas filmai "Zvejnieka dēls", režisors Vilis Jānis Lapenīks.

56. Jūrmalas brīvdabas muzejs. Muzejs dibināts 1970. gadā kā zvejnieku kolhoza "Uzvara" brīvdabas tautas mu- zejs. Tajā izvietota 19. gadsimta beigu – 20. gadsimta sākuma piekrastes zvejnieku sēta ar tai raksturīgām ēkām - dzīvojamu māju, kļētī, tīklu šķēni, zivju kūpinātuvu, pirti un citām būvēm, kas atvestas no dažādiem jūrmalas zvejnieku ciemiem. Šis ir pats lielākais un atraktīvākais Jūrmalas muzejs, kas satīstoti atklāj kādreizējo Jūrmalas zvejnieku ikdienā. Te varbūtē uz- kāpt uz divu vēsturisku zvejas kuģu klāja, iepriekš piesakoties, iemēģināt prasmes virvju vīšanas un tīklu aušanas darbnīcā, kā arī paviesoties autentiskās zvejnieku mājās. Vasaras cetur- dienās ap pusdienlaiku muzejs sagādā patīkamu pārsteigumu gardēžiem, jo šeit notiek zivju kūpināšanas pasākumi, kuros vietējie zvejnieki stāsta un rāda, kā pēc tradicionālajām meto- dēm tiek kūpinātas zivis un aicina tās arī nobaudīt. *Tīklu iela 1a. T. +371 67754909.*

Atvērts: Otrd.–Svētd. plkst. 10.00–17.00 (vasaras sezonā līdz plkst. 18.00). Ieeja bez maksas.

57. Ragakāpas dabas parks. Parkā ir ierīkotas divas dab- sas takas. Viena no takām, kas ir aptuveni 2 km gara, ved cauri priežu mežam un pārsvarā to veido koka laipavas. Tajā ir izvietoti arī informācijas stendi un soliņi, bet sliekšņajās viet- ās - kāpnes. Dabas taka sniedz informāciju par parka dabas daudzveidību, Ragakāpas ainavu neparasto vēsturi, sastopa- maiju augiem, dabiska veca priežu meža attīstību un kukaiņu atstātajām pēdām mežā. Dabas parka nemītīgi mainīgā ekosistēmā ir daudz retu sugu vienīgais putns. Tajā konstatē- ti septiņi Eiropas Savienībā aizsargājami biotopi, to skaitā em- brionālās kāpas, baltās kāpas, mežnāss jūrmalas kāpas un dabiski attīstījusies vēsi skujuoku meži. Parkā sastopama div- desmit viena Latvija īpaši aizsargājama suga: astoņas augu, viena sēņu, astoņas kukaiņu un četras putnu sugas. Parkā aug Eiropas Savienībā aizsargājamā smiltāja nelķe, līgzdo meža balodis, melnā dzilna, sila civilis un zemes cīpste. Nemat vērš šīs Ragakāpas dabas parka vērtības, tas iekļauts Eiropas Sa- vienības aizsargājamo teritoriju tīklā NATURA 2000.

Transports: 11. mikroautobuss. 36. līnija Bulduros un pie Jūrmalas Brīvdabas muzeja.